

איפה עלי?

תלמוד בבלי סוכה כז:

אין לך כל שבת ושבת מישראל שלא העמיד ממנו שופט.

ילקוט שמעוני שופטים רמז מב (מדרש תדשא)

מכל השבטים יצאו שופטים ומלכים ומשבט שמעון לא קם לא שופט ולא מלך בשביל החטא שעשה זמרי בשבטים, ללמדך כמה חמורה הזנות

1. עתניאל בן קנו משבט יהודה
2. אהוד משבט בנימין
3. דבורה וברק מהר אפרים ומקדש נפתלי
4. גדעון משבט מנשה ואבימלך בנו אחריו
5. תולע בן פואה משבט יששכר
6. יאיר הגלעדי מחוות יאיר משבט מנשה
7. וכן יפתח מיושבי גלעד
8. אבצן מבית לחם יהודה
9. אלון משבט זבולון
10. עבדון בן הלל משבט אפרים
11. שמשון משבט דן
12. עלי ושמואל משבט לוי

וגדעתי את זרועך, והקימותי לי כהן נאמן, הוא צדוק הכהן שהיה נאמן לאלהיו, כמ"ש (יחזקאל מד, טו), והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות ב"י מעלי: כאשר בלבבי ובנפשי יעשה. מעשיו ועבודתו לא יהיו כפי הצווי החיצוני לבד, רק יהיו כפי הכוונה האלהית ומחשבותיו, שכוונת המצות הוא להרבות כבוד ה' ולהתקדש בקדושתו והיא נפש המצות ונשמתם הפנימית, כי המעשה לבדה היא גויה חומרית להנפש הזאת שהיא הכוונה המחשביית: ובניתי לו. וכמו שהוא יהיה נאמן לאלהיו כן אבנה לו בית נאמן, וזה יהיה בעת ימשח מלך ישראל בימי דוד, וז"ש והתהלך לפני משיחי:

מדרש תנחומא פרשת קרח סימן ה (מובא ברש"י)

וקרח שפקח היה מה ראה לשטות הזו, אלא עינו הטעתו ראה שלשלת גדולה עומדת הימנו שמואל ששקול כנגד משה ואהרן שנאי (תהלים צט) משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו ועשרים וארבעים משמרות עומדות מבני בניו שכולן מתנבאין ברוח הקדש שנאמר (ד"ה = דברי הימים = א כה) כל אלה בנים להימן חוזה המלך בדברי האלהים להרים קרן אמר אפשר הגדולה הזו עתידה לעמוד ממני ואני אובד אותה ולא ראה יפה לפי שבניו היו עושין תשובה ועומדין מהן, ומשה היה רואה יפה לכך נשתתף לבא לאותה חזקה ששמע מפי משה שכולן אובדין ואחד פלט שנאמר והיה האיש אשר יבחר ה' הוא הקדוש.

מדרש תהלים (בובר) מזמור א

...ובמושב לצים לא ישב. זה קרח, שהיה מתלוץ על משה ואהרן, מה עשה, כינס עליהם כל הקהל, שנאמר ויקהל עליהם קרח את כל העדה (שם במדבר/ טו יט), התחיל לומר לפנייהם דברי ליצנות, ואמר אלמנה אחת יש בשכונתי, ועמה שני נערות יתומות, והיה לה שדה אחת, באתה לחרוש, אמר לה משה לא תחרוש בשור ובחמור יחדו (דברים כב י), [באת לזרוע, אמר לה שדך לא תזרע כלאים (ויקרא יט ט)], באתה לקצור ולעשות ערימה, אמר לה לקט שכחה ופיאה, באתה לעשות גורן אמר לה תני לי תרומה ומעשר ראשון ומעשר שני, הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו, מה עשתה עניה, מכרה את השדה, וקנתה שתי כבשות, כדי ללבוש מגזותיהן, וליהנות מפירותיהן כיון שילדו, בא אהרן ואמר לה תני לי את הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש לה' אלהיך וגוי' (דברים טו יט), הצדיקה עליה את הדין, ונתנה לו את הולדות, הגיע זמן גזיזה וגזזה אותו, בא אהרן ואמר לה תני לי ראשית הגז, אמרה אין בי כח לעמוד באיש הזה, הריני שוחטתן ואוכלתן, כיון ששחטתן, בא אהרן ואמר לה תני לי הזרוע והלחיים והקבה, אמרה אחר ששחטתי אותן לא נוצלתי מידך, הרי הם חרם עלי, אמר לה אם חרם הן כולן שלי, דכתיב כל חרם בישראל לך יהיה (במדבר יח יד), ונטלן והלך לו, והניחה בוכה עם שתי בנותיה, אריך כדן הא בזתה עלובתא, כלהן עושין ותולין בהקב"ה.

מלבי"ם שמואל א פרק ב פסוק לה

(לה) והקימתי. עתה באר כי ב' קללות הראשונות יתקיימו בימי דוד, שאז נסתלק אביתר שהיה מבני איתמר מן הכהונה ונכנס צדוק תחתיו. וז"ש נגד